

ת"פ 39587/12/20 - מדינת ישראל נגד לאוניד חוטיאנוב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 39587-12-20 מדינת ישראל נ' חוטיאנוב(עציר)
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד אוס
נאסר- לשכת תביעות פתח תקווה

המאשימה

נגד

לאוניד חוטיאנוב (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד
אנה שכטמן

הנאשם

הכרעת דין

בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, אני מודיע בפתח הכרעת הדין כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע עבירה של איומים שיוחסה לו בכתב האישום.

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים, בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 ותקיפת בת זוג, בהתאם לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. בכתב האישום נטען כי בתאריך 14.12.20 בשעה 14:30, שהה הנאשם עם בת זוגו, טטיאנה איסקורובטנסקה (להלן: "טטיאנה") בשטח חניה סמוך לבניין ברחוב מונטיפיורי 19 בפתח תקווה. שם התגלע ויכוח קולני ביניהם שבמהלכו תקף הנאשם את טטיאנה בכך שחנק אותה ונגח בראשה. כמו כן איים עליה בכך שאמר לה: "אני אשב".

ראיות הצדדים

3. בפתיחת פרשת התביעה הוגשו בהסכמה הודעת הנאשם במשטרה (ת/1), דו"ח פעולה של

השוטרת קרן נתן (ת/2), דו"ח פעולה של השוטרת גל ברשי(ת/3), דו"ח תובנות מוקד 100 (ת/4), דו"ח תובנות מצלמות גוף(ת/5).

4. מטעם התביעה, העיד **מר דור פומרנץ**, אזרח המתגורר ברחוב מונטיפיורי 19 בפתח תקווה, אשר תיאר כי בעת שעבד בביתו, שמע רעש ולכן הסתכל מחלון ביתו וראה זוג גברים ואשה. כאשר הגברים "כמעט והולכים מכות" והאישה מפרידה ביניהם. האירוע נמשך כמה דקות ואז חזר לעבודתו. לאחר זמן שמע שוב צעקה של אישה ולכן חזר לחלון וראה גבר ואישה מתעמתים, האישה מנסה לחבק את הגבר אך הוא דוחף אותה ואף נוגח בה ומתנהג באופן אלים כלפיה ולכן הוא התקשר למשטרה. הוא כיוון את השוטרים למקום והמשיך לעקוב עד שהשוטרים הגיעו. בחקירתו הנגדית אישר שהיה בקשר עין עם המעורבים עד שהגיעה משטרה למקום.

5. עוד העיד, **מר סרגיי בנימין ליחצ'וב**, אזרח המתגורר ברחוב מונטיפיורי 25 בפתח תקווה. הוא תיאר כי היה בביתו ושמע צעקות מהחנייה שמתחת לבית, שם ישנה חורשה. הצעקות נמשכו כשעה. כשהצעקות התגברו יצא למרפסת, שם ישנה זווית ראייה טובה יותר לכיוון החנייה. ראה אישה יושבת וגבר שצועק עליה וברגע מסוים, תופס בצווארה, "התחיל לתת לה כאפות" והמשיך לצעוק עליה. אז התקשר למשטרה. כאשר המשטרה הייתה בדרכה למקום שמע את הגבר אומר: "לא אכפת לי, אני אפילו אשב". בחקירתו הנגדית אמר כי ראה טוב את האירוע וזיהה את קולו של האדם שאמר "אני אשב" כאותו אדם שתקף את האישה.

6. עדה נוספת מטעם התביעה, **מפקחת משנה קרן נתן**, הינה שוטרת שהגיעה למקום לנוכח קריאות למוקד 100. הוגש דיסק ובו תיעוד ממצלמת הגוף של העדה וכן הקלטה של הפניות למוקד 100. היא תיארה כי הגיעה למקום ושוחחה עם מודיע שאישר לה כי הוא רואה אותה מהמרפסת והכווין אותה לעבר החשודים שהיו במקום. לאחר מכן ירד המודיע על מנת למסור לה תיאור של מה שראה.

7. במסגרת פרשת ההגנה, העיד **הנאשם** עצמו, שטען כי ישב במקום עם חברה שלו ואדם נוסף ועסקו בשיחה על דירה שמצאו אבל חסר להם כסף לתשלום שכר דירה עברה. הוא אישר כי החל ויכוח בקול רם וכי השיחה התלהטה, אך טען כי לבסוף נרגעה השיחה ולא היה כל מעשה אלימות. הוא טען כי בסוף הוויכוח חיבק ונישק את חברתו. לראיה טען כי לא היה כל סימן אלימות על חברתו. בחקירתו הנגדית טען כי ישבו במקום כשלוש שעות ומתוכן הריב ארך כחמש דקות. הוא אישר כי היה עצבני אך טען ששתה רק מעט מאד אלכוהול. הכחיש כי איים על חברתו. באשר

לטענה כי אמר לה "אני אשב", טען כי הכוונה שישב על הספסל.

טיעוני הצדדים

8. בא כוח המאשימה, עו"ד אוס נאסר, טען בסיכומיו, כי שני עדים אובייקטיביים, אשר אין להם כל היכרות עם הנאשם ואשר אין גם כל קשר ביניהם, צפו באירוע מזוויות שונות ותיארו כי הנאשם תקף את האישה שהייתה עמו. אחר מהם אף שמע אותו מאיים עליה. השוטרת שהגיעה למקום הוכוונה על ידי אחד העדים הנ"ל לנאשם. אשר על כן הוא סבור כי יש לתת אמון בעדויות אלו ועל סמך העדויות להרשיע את הנאשם. הנאשם עצמו אישר כי היה ריב ובסופו חיבק ונישק את חברתו, דבר המעיד על צורך שהיה לו לפייסה. לטענתו, גרסת הנאשם מתפתלת ואינה מתיישבת עם עדות עדי התביעה.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד אנה שכטמן, טענה כי חברתו של הנאשם לא הגישה תלונה ובחקירתה במשטרה מסרה כי לא הותקפה על ידי הנאשם. היא הפנתה לכך שעד התביעה פומרנץ צפה באירוע מזווית שאינה נוחה ובהמשך לא בוצע לעד מסדר זיהוי. העד לא ירד מביתו בשום שלב ולא יכול לקשר בין הנאשם לאדם שראה. העד הנוסף צפה באירוע ממרחק של מספר בניינים, לא מסר פרטי לבוש של המשתתפים באירוע ומסר גרסאות שונות למלל ששמע מהנאשם לכאורה. הוא לא יכול היה לזהות מי אמר את המילים ששמע. השוטרת גם כן לא צילמה את המעורבים, לא ביצעה מסדרי זיהוי לעדים ובמצלמות הגוף לא ניתן לראות זיהוי המבוצע על ידי העדים. האדם הנוסף שהיה במקום לא עוכב כלל לחקירה. לא ניתן לייחס למילים "אני אשב" כאיום. מנגד הנאשם מסר גרסה המתיישבת עם האירוע. לנוכח כל זאת סבורה ב"כ הנאשם כי אשמתו של הנאשם לא הוכחה מעבר לספק סביר ויש לזכותו.

דין והכרעה

10. כמתואר לעיל, המדובר באירוע אליו הוזעקה המשטרה על ידי שלושה מודיעים שהתקשרו למוקד 100. שניים מהם אף העידו בפני בית המשפט. העד, מר דוד פומרנץ, תיאר כי עבד בביתו ולנוכח רעשים יצא לחלון לראות מה מקורם. הוא ראה שני גברים ואישה, כאשר הגברים "כמעט הולכים מכות" והאישה מפרידה ביניהם. הוא חזר לעבודתו, אך לאחר כשעה כששמע אישה צועקת יצא שוב לחלון וראה גבר דוחף אישה ואף נוגח בה. הוא ציין כי מהמקום בו צפה באירוע יש ראות טובה אל מקום האירוע (עמ' 7, ש'6). הוא העיד כי אין לו כל היכרות עם מי מהמעורבים באירוע. עוד

העיד כי היה בקשר עין עם המעורבים באירוע ונשאר בקשר עין עד שהשוטרים הגיעו ופנו ל"מעורבים הנכונים" (עמ' 7, ש' 31). מצאתי את עדותו של העד מהימנה, העד תיאר באופן ברור את האירוע, לא עלתה כל עילה שיש בה על מנת להטיל ספק בעדותו. ניכר כי ראה את האירוע וזכר אותו לפרטיו. הוא לא הגזים בתיאוריו ולא ניסה לייחס לאירוע נופך מעבר לזה שתואר על ידו (עמ' 8, ש' 16).

11. העד מר סרגיי בינימין ליחצ'וב העיד כי היה בביתו ושמע צעקות שנמשכו למעלה משעה. בתחילה צפה מהמרפסת, אך כשהצעקות גברו עבר לחלון ממנו יש זווית ראייה טובה יותר למקום האירוע. הוא ראה גבר צועק על אישה מחזיק בצווארה ומכה בה. הוא שמע אף את הגבר צועק ברוסית: "לא אכפת לי, אני אפילו אשב". הוא זיהה כי דברים אלו נאמרו על ידי אותו אדם שצעק כל הזמן. הוא העיד כי היה בקשר עין עם המעורבים באירוע עד בואה של המשטרה, אז התבקש לרדת למטה ואכן כך עשה. בזמן שהגיע למטה, המעורבים כבר היו בניידת המשטרה. גם בעדותו של עד זה נתתי אמון. גם הוא עד שאין לו כל קשר למעורבים. קיבלתי את עדותו כי צפה באירוע מזווית ראייה טובה וכי היה בקשר עם השוטרים עד הגעתם למקום.

12. מפקחת משנה קרן נתן העידה והוגשו דו"ח פעולה שערכה וסרטון ממצלמות הגוף שלה. מעדותה ומהמוצגים שהוגשו ניתן ללמוד שהגיעה למקום בעקבות דיווח למוקד 100 וכי הייתה בקשר טלפוני עם עד התביעה מר סרגיי בינימין ליחצ'וב וזה הכווין אותה למקום ואף זיהה באוזניה את הנאשם כזה שהיכה את האישה. צפייה והאזנה לסרטון ממצלמות הגוף מחזק את עדותה של העדה וניתן ללמוד ממנו על כך שהיא מקפידה לבדוק שהעד רואה אותה ומכווין אותה לאדם הנכון.

13. הנאשם עצמו אישר בחקירתו במשטרה (ת/1) כי רב עם חברתו (ש' 28) וטען כי לא שתה כלל אלכוהול (ש' 46). לעומת זאת בעדותו בבית המשפט אישר כי שתה מעט אלכוהול (עמ' 21 ש' 14). בדו"ח הפעולה של רס"ל גל בראשי (ת/3) מציין השוטר כי הנאשם היה "בגילופין ממש". הנאשם טען בעדותו כי הריב נמשך כחמש דקות וזאת בניגוד לעדות עדי התביעה שתיארו צעקות רמות שנמשכו כשעה.

14. כאמור לעיל, נתתי אמון מלא בעדות שני עדי התביעה שצפו באירוע. התרשמתי כי אין להם כל עילה להעליל על הנאשם עלילות שווא מאחר ואין להם כל היכרות עמו. התרשמתי אף כי תיארו את האירועים ללא כל רצון להגזמה. בין שני העדים האלו אין קשר ולא היה להם כל מידע כי האחר דיווח על האירוע למשטרה. האירוע נצפה על ידם מזוויות שונות ושניהם תיארו את האירוע

באופן דומה. גם אם היו פרטים שהופיעו בעדות האחד ולא בעדות האחר, אין בכך על מנת להוות עילה לפקפוק בעדותם. המדובר באירוע אותו תיארו באופן חופשי לשוטרים וברור כי לא יתארו זאת באופן זהה לחלוטין.

15. למדתי אף מעדות השוטרת ועד התביעה השני כי הם היו בקשר האחד עם השני ובקשר עין של העד עם השוטרת שהגיעה למקום וההכוונה נעשתה באופן ברור לנאשם. נתתי אמון מלא בכך, כפי שניתן ללמוד אף מהאזנה לנאמר במצלמת הגוף של השוטרת.

16. מנגד עדות הנאשם הייתה מתחמקת, הן בשאלת הריב בינו לבין חברתו והן בשאלת שתיית האלכוהול על ידו ואורך הריב.

17. אכן, קורבן העבירה סירבה להעיד ולא שימשה עדת תביעה, אולם יש לציין כי לא הובאה אף על ידי הנאשם כעדת הגנה.

18. ב"כ הנאשם הצביעה על מחדלי חקירה של המשטרה בכך שהמעורבים לא צולמו על ידה ולא נערך מסדר זיהוי. אולם למעשה הנאשם והמעורבים צולמו בעזרת מצלמת הגוף ובנסיבות המתוארות לא נצרך בהכרח ביצוע מסדר זיהוי. זאת כאשר השוטרת מוכוונת למקום אירוע בו מצוי עדיין הנאשם, כאשר העדים מצויים עמו כל העת בקשר עין ומאשרים כי השוטרת פנתה לאדם הנכון.

19. לנוכח כל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכחת אשמתו של הנאשם בביצוע עבירת תקיפת בת הזוג שיוחסה לנאשם בכתב האישום.

20. באשר לעבירת האיומים שיוחסה לנאשם בכתב האישום, הרי שאישום זה מתבסס על אמרתו של העד, מר סרגי בינימין ליחצ'וב, אשר העיד כי שמע גבר צועק צעקות וגבר אחר מנסה להרגיע אותו, ולאחר שהתקשר כבר למשטרה ובעת שהשוטרים היו בדרך שמע את הגבר אומר ברוסית: "לא אכפת לי, אני אשב". בחקירתו הנגדית הסביר כי מכיון שהאירוע נמשך זמן רב, כבר זיהה את הקול כקולו של האדם שכל הזמן צעק על האישה "ולכן קישר בראש שלו שזה הוא".

21. כאמור לעיל, נתתי אמון בעדותו של העד, אלא שגם לאחר קבלת עדותו, נותר הספק במשמעות מילים אלו. העד לא תיאר את ההקשר המלא של המילים שנאמרו ומהן המילים שנאמרו בסמוך להן. בהחלט ניתן לקשר אותן לכלל הסיטואציה ולתת להן הסבר שיש בו משום איום על האישה. אולם מאחר ונדרש כי מסקנה זו תהיה מעבר לכל ספק סביר, הרי שרף זה לא נחצה. ללא עדות

האשה וללא הקשר המילים, וגם לנוכח העובדה שהעד לא ראה את הנאשם אומר את הדברים, אלא הסיק זאת משמיעת קולו של הנאשם למשך כל האירוע, הגעתי למסקנה כי בנוגע לעבירה זו יש לזכות את הנאשם מחמת הספק.

22. **אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, בהתאם לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.**

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"א, 19 מאי 2021, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה, עו"ד אוס נאסר. הנאשם עצמו באמצעות שב"ס. ב"כ הנאשם עו"ד אנה שכטמן. המתורגמנית לרוסית, הגב' סבטלנה בלבסקי.